ZUS WORDT BETER!

Weer stappen twee voetjes de kamerdeur in.
Tien minuutjes bij Zus, wat een heerlijk begin!
En morgen misschien een half uurtje.
„Neen, zij ligt niet in bed, kijk: kijk ze knikt je al toe,
Even mag zij maar op, anders wordt ze te moe."
Moeder's oog straalt bij 't knappende vuurtje.

Mientje huppelt van vreugde de kamer in 't rond,
En Zus lacht er heusch om! Ja, nu wordt zij gezond.
Het stil zijn ging haar ook vervelen.
„Mientje," vraagt Moeder zacht, „wie gaf Zus aan ons weêr?"
't Kleintje is stil, zegt dan: „duizendmaal dank, lieve Heer!"
En de zusjes gaan vroolijk wat spelen.

H. RIEMENS.